

3719 ^{29/1} 29: 1. Beh. af F. t. L. om Fritagelse af Nybyggn. for Ejendomsskyld til Staten m. m. 3720

[Niels Frederiksen.]

Stand til at give den Skattelettelse i Bygningsskatterne, som de foreliggende Lovforslag muliggør. For det første tager denne Lov kun Hensyn til Beboelsesbygninger og tager altsaa ikke Driftsbygninger med indenfor det Omraade, hvor Skattefritagelse kan finde Sted, og for det andet medfører dette for Kommunalbestyrelserne sikkert, at de kun i meget faa Tilfælde har anmodet om administrativt at faa Lov til at benytte den i Loven givne Ret. Vi indenfor det radikale Venstre er af den Opfattelse, at er der noget Omraade, hvor man i Øjeblikket trænger til at faa Skattelettelse, er det paa Bygningsskatternes, i Særdeleshed de Bygningsskatter, man paadrager sig ved at opføre Nybygninger enten som Driftsbygninger eller som Beboelsesbygninger. Der er ingen Tvivl om, at her rammer Skatten haardest og hemmer Erhvervslivets Trivsel stærkest. Der er ingen Tvivl om, at dette er et af de Omraader, hvor det vil betyde mest, hvis Skatten bortfalder. Der er retslig heller ingen Mening i, at en Borger skal beskattes, fordi han sætter Virksomhed i Gang, skaber Arbejde, Omsætning og Fortjeneste for Medborgere, Boliger for Mennesker og Driftsbetingelser for en mere intensiv Udnyttelse af Erhvervsmulighederne i Landet. Neppe paa noget Omraade er Skatten mere uberettiget, og da særlig i en Tid som denne, hvor det endnu er overordentlig dyrt og vanskeligt at opføre Bygninger. Der er heller ingen Tvivl om, at der findes Interesse for en Skattelovgivning som den her foreslaaede i store Kredse af Befolkningen og hos Tilhængere af alle politiske Partier. Alle Grundskyldsvener — og de findes i alle fire Partier — er jeg overbevist om vil følge en Skattelovgivning som den foreslaaede med Opmærksomhed, hvad man ikke mindst fik Bevis paa ved det i København for nylig afholdte Grundskyldsmøde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale begge de foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal om Lovforslaget angaaende Fritagelse af Nybygninger m. m. for Ejendomsskyld til Staten henvisse til de Udtalelser, som min Kollega Finansministeren fremsatte i for-

rige Rigsdagssamling under det samme Lovforslags Behandling, og i hvilke han erklærede ikke at kunne medvirke til Gennemførelse af det stillede Forslag. Det samme Standpunkt staar Finansministeren paa i Aar. Saavel dette Lovforslag som Lovforslaget om Fritagelse af Nybygninger m. m. for kommunal Ejendomsskyld er jo Gengangere; vi har haft dem fremme i Samlingen 1926—27 og i Samlingen 1927—28, da Arbejdet resulterede i en Beretning fra Udvalget, og jeg skal med Hensyn til min Stilling til Lovforslaget henvisse til mine Udtalelser ved disse to forudgaaende Behandlinger af Lovforslaget. Referatet af disse Udtalelser findes paa Sp. 5234 og fra Sp. 5261 og fremefter i Folketingstidende for 1926—27 og Sp. 2748, 2764 og 2770 for 1927—28. Jeg finder ikke nogen Anledning til i Enkeltheder at begrunde min Stilling til Lovforslaget, som jeg gentagende har givet Udtryk for under de nævnte forudgaaende Behandlinger. Forslagsstillerne ønsker jo en dybtgaaende Ændring i Loven af 31. Marts 1926 om Ejendomsskatter til Kommunen. Bestemmelserne i Lovforslaget vil efter min Opfattelse, saaledes som jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for, bevirke, at vi for Ejendomsskatternes Vedkommende ikke faar en kombineret Grundskyld og Ejendomsskyld i Fremtiden, men i Virkeligheden kun Grundskyld, selv om ganske vist Ejendomme, som er opført før 1916, er undtagne, thi som jeg tidligere har redegjort for, vil man som Følge af den Ulighed, der herigennem opstaar, utvivlsomt meget snart blive nødt til at medtage dem, saaledes at de ogsaa falder ind under de i Lovforslaget trufne Bestemmelser, og jeg har gjort opmærksom paa, hvad det vil betyde for Kommunerne, idet den Ejendomsskat, som ikke længere vil tilflyde dem, maa erstattes paa anden Maade, enten gennem Stigning af de personlige Skatter eller gennem Stigning af Grundskatten. Regeringen mener altsaa ikke, at Forholdet er af en saadan Natur paa Byggeomraadet og heller ikke med Hensyn til Kommunernes økonomiske Situation, at der er Grund til at genoplive en bitter Strid om Principperne for Ejendomsbeskatningen.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne henledede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Loven af 4. April 1928 vedrø-